

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Β' ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Ανάπτυξη Ιαματικού Τουρισμού και λοιπές διατάξεις»

I. Γενικές παρατηρήσεις

Το προτεινόμενο Νσχ, όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση, επιδιώκει τον εκσυγχρονισμό της υφιστάμενης νομοθεσίας για τις ιαματικές πηγές και τη θέσπιση σύγχρονου θεσμικού πλαισίου για την αξιοποίηση των ιαματικών φυσικών πόρων της χώρας. Στο πρώτο μέρος του Νσχ (άρθρα 1 έως 23) ορίζονται οι έννοιες και το πεδίο εφαρμογής του, προβλέπεται διαδικασία αναγνώρισης των ιαματικών φυσικών πόρων και καταγραφή τους σε μητρώο. Ορίζεται επίσης ότι η κυριότητα των ιαματικών φυσικών πόρων που ανήκει στο Δημόσιο περιέρχεται στον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού, όπως και η κυριότητα των ιαματικών φυσικών πόρων που αναγνωρίζονται με τη θέση σε ισχύ του νόμου αυτού. Ο Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού έχει και την αρμοδιότητα για την προστασία της ποιότητας, της ποσότητας και των φυσικών, χημικών και βιολογικών χαρακτηριστικών των ιαματικών φυσικών πόρων. Στο πλαίσιο αυτό συνιστάται νέα επιτροπή, η Επιτροπή Προστασίας Ιαματικών Φυσικών Πόρων, η οποία αναβαθμίζεται σε σχέση προς την Επιτροπή Προστασίας Ιαματικών Πηγών.

Η διαχείριση των ιαματικών φυσικών πόρων ανήκει στον ΕΟΤ, μπορεί όμως, σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία, να ανατεθεί και σε τρίτους. Το ίδιο προβλέπεται και για τη δυνατότητα διανομής και εκμετάλλευσης. Σχετικώς με την εγκατάσταση μονάδων ιαματικής θεραπείας καθορίζονται οι προδιαγραφές για την έκδοση της άδειας, προβλέπεται ειδικό σήμα λειτουργίας και εισάγεται διαδικασία ελέγχου. Προβλέπονται, τέλος, μεταβατικές διατάξεις για τις υφιστάμενες συμβάσεις παραχώρησης και εκμετάλλευσης.

2

Στο δεύτερο μέρος του Νοσχ προβλέπεται η διεύρυνση της σύνθεσης του Εθνικού Συμβουλίου Τουρισμού, η απαλλαγή του Ελληνικού Δημοσίου από κρατήσεις, εισφορές ή δικαιώματα στις συμβάσεις για τη δημιουργία τουριστικών λιμένων και η μακροχρόνια εκμίσθωση εκκλησιαστικών ακινήτων για τουριστικούς σκοπούς. Εισάγονται επίσης ρυθμίσεις για τις Περιφερειακές Υπηρεσίες Τουρισμού και για την Κεντρική Υπηρεσία του ΕΟΤ, ρυθμίζονται θέματα του Οργανισμού Τουριστικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης και η πρόσβαση των αποφοίτων των Ανώτερων Σχολών Τουριστικής Εκπαίδευσης στα ΤΕΙ.

Προβλέπονται, τέλος, διατάξεις που αφορούν το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος, ρυθμίζονται θέματα αρμοδιότητας της «Εταιρείας Τουριστικής Ανάπτυξης Α.Ε.» και θέματα σχετικά με τον Τουριστικό Λιμένα Φαλήρου.

II. Παρατηρήσεις επί των άρθρων του Νοσχ

1. Επί του άρθρου 3 παρ. 4

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι η διάθεση ιαματικών πόρων για άλλες χρήσεις είναι δυνατή υπό την προϋπόθεση ότι καλύπτονται πλήρως οι ανάγκες ανάπτυξης του ιαματικού τουρισμού. Από το πνεύμα και τις επιμέρους διατάξεις του Νοσχ (άρθρα 3 παρ. 2 και 14 παρ. 1) συνάγεται η πρόθεση του νομοθέτη (βλ. και αιτιολογική έκθεση) να ληφθεί πρόνοια, ώστε οι ιαματικοί φυσικοί πόροι να διατίθενται κατά προτεραιότητα για τις ανάγκες των μονάδων ιαματικής θεραπείας, των κέντρων ιαματικού τουρισμού, εν συνεχεία, δε, για τις ανάγκες των κέντρων θαλασσοθεραπείας και αναζωογόνησης, καθώς και για άλλες χρήσεις. Ενόψει των ανωτέρω και δεδομένου ότι ο όρος «ιαματικός τουρισμός» αποδίδεται, στο νομοσχέδιο, εννοιολογικώς ως παροχή τουριστικών υπηρεσιών (άρθρο 1), σκόπιμη θα ήταν, ενδεχομένως, για λόγους νομοτεχνικής πληρότητας, η προσθήκη των λέξεων «των μονάδων ιαματικής θεραπείας, καθώς και» μετά την λέξη «οι ανάγκες» και πριν από τις λέξεις «ανάπτυξης ιαματικού τουρισμού».

2. Επί των άρθρων 9 παρ. 2 και 11

Με τις προτεινόμενες διατάξεις παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση για την έκδοση προεδρικού διατάγματος, με το οποίο θα καθορίζονται ζώνες προστασίας των ιαματικών φυσικών πόρων, καθώς και ειδικότερα μέτρα προστασίας για κάθε ζώνη. Παρέχεται, επίσης, εξουσιοδότηση για την έκδοση υπουργικών αποφάσεων, με τις οποίες θα επιβάλλονται προσωρινώς περιορισμοί ή μέτρα προστασίας σε έργα ή πάσης φύσεως δραστηριότητες

εντός των υφισταμένων ζωνών προστασίας, προκειμένου να αποτραπεί επαπειλούμενος κίνδυνος για τους ιαματικούς φυσικούς πόρους. Περαιτέρω, με υπουργική απόφαση μπορούν να επιβάλλονται προσωρινοί περιορισμοί και μέτρα προστασίας για την αποτροπή κινδύνου εκτός των υφιστάμενων ζωνών προστασίας.

Σημειώνεται ότι, σύμφωνα με το ισχύον καθεστώς που διέπει τη διαχείριση των υδατικών πόρων (ν. 1739/1987), τα θερμομεταλλικά νερά, όπως ιαματικά, μεταλλικά ή αεριούχα, ολίγο μεταλλικά, θεωρούνται υδατικοί πόροι (άρθρο 1 παρ. γ' του ν. 1739/1987, ΕφΛαρ 121/2003). Υπό την ιδιότητά τους αυτή, αποτελούν στοιχείο του συνταγματικώς προστατευόμενου φυσικού περιβάλλοντος (ΣτΕ 2990/1998, 2970/2004). Έχει κριθεί δε ότι, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της διαφύλαξης του φυσικού περιβάλλοντος, επιτρέπεται να χαρακτηρίζονται εκτάσεις ως περιοχές προστασίας της φύσης ή ως ζώνες προστασίας και να επιβάλλονται προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα συνεπαγόμενα την απαγόρευση της ανάπτυξης ορισμένων δραστηριοτήτων σε αυτές ή τη χρήση τους για ορισμένο σκοπό, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας (ΣτΕ 2601/2005). Σχετικώς, έχει κριθεί ότι η επιβολή περιορισμών με νόμο στο περιεχόμενο και την έκταση του δικαιώματος της κυριότητας επιτρέπεται εφόσον οι περιορισμοί αυτοί θεσπίζονται με αντικειμενικά κριτήρια χάριν της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος και δεν εξαφανίζουν ή δεν καθιστούν αδρανή την ιδιοκτησία σε σχέση με τον προορισμό της (ΣτΕ Ολ 1821/1995).

3. Επί του άρθρου 14 παρ. 5

Στην προτεινόμενη διάταξη αναφέρεται ο όρος «χρήστης» ιαματικών φυσικών πόρων, όταν οι πόροι διανέμονται μέσω δικτύου. Σκόπιμη θα ήταν, ενδεχομένως, η συμπερίληψη του ως άνω όρου μεταξύ των ορισμών του άρθρου 1 του Νσχ, προκειμένου να αποσαφηνισθούν ορισμένα ζητήματα, όπως το αν η χρήση είναι μόνο προσωπική ή ο διατιθέμενος στον χρήστη ιαματικός φυσικός πόρος μπορεί να διατεθεί περαιτέρω σε τρίτους (εφόσον στην προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι ο χρήστης αποκτά κατά κυριότητα τον διατιθέμενο σε αυτόν ιαματικό φυσικό πόρο). Σκόπιμη θα ήταν, ενδεχομένως, για τον ίδιο λόγο και η αποσαφήνιση του όρου «διανομέας» ιαματικών φυσικών πόρων, δεδομένου μάλιστα ότι ο διανομέας δεν μπορεί να είναι και χρήστης (άρθρο 14 παρ. 7).

4. Επί του άρθρου 19 παρ. 1

Με την προτεινόμενη διάταξη θεσπίζεται η υποχρέωση των εκμεταλλευόμενων επιχειρήσεις υδροθεραπευτηρίων, κέντρων ιαματικού τουρισμού, θα-

4

λασσοθεραπείας και αναζωογόνησης να γνωστοποιούν στις αρχές έκαστου έτους τις τιμές των παρεχόμενων από αυτά υπηρεσιών και να διατηρούν αμετάβλητες τις τιμές για ένα έτος. Επειδή οι διατάξεις του Νοχ θεσπίζουν ενιαίο κανονιστικό πλαίσιο για τις ως άνω επιχειρήσεις ιαματικής θεραπείας και τουρισμού και δεδομένου ότι ο όρος «επιχειρήσεις υδροθεραπευτηρίων» δεν καλύπτει όλα τα πιθανά είδη ιαματικής θεραπείας, θα μπορούσε, ενδεχομένως, να αντικατασταθεί από τον όρο «επιχειρήσεις ιαματικής θεραπείας», διατύπωση άλλωστε που υιοθετείται από την παρ. 2 του ίδιου άρθρου.

Αθήνα, 9 Σεπτεμβρίου 2006

Οι εισηγήτριες
Ελένη Κανελλοπούλου
Γεωργία Μακροπούλου
Ειδικές επιστημονικές συνεργάτιδες

Ο προϊστάμενος του Β΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Στέφανος Κουτσουμπίνας
Επ. Καθηγητής της Νομικής Σχολής
του Πανεπιστημίου Θράκης

Ο προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Αν. Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών